

sirena

POZOR!!!! POZOR!!!!!! POSLEDNÍ ČÍSLO PROSTĚ NOVIN VYJDE (!!!)POZOR!!!POZOR!!!

DNES VE 21.30 hod

S Květuší v Cukrárně

Květuše Dušan Utinek dorazila s mírným zpožděním, ale přece. Dušan je ten, kdo tak obětavě uváděl maratón sólistů na letošním WP. A kdyby jenom na letošním!

Kdy jsi byl na WP poprvé?

V roce 1986, to jsem ve III. kategorii prvně recitoval. Od Josefa Kainara Poésie, jak si pořád krásná a povinný text od Jiřího Wolkra: Dům v noci. S Pavlem Chalupou (pozn. red.: měl být letos opět v porotě, ale nebyl, odjel do Francie) jsme tenkrát oba dostali druhou cenu a on tvrdil, že to je pro něj důvod, aby skončil.

Od té doby jsi nevynechal jediný ročník?

Ne. Soutěžil jsem do r. 1989 a pak jsem začal uvádět sólisty. Ještě v r. 1992 a 1996 jsem recitoval, ale současně i moderoval I. a II. kategorii. A tehdy před šesti lety jsem naposledy soutěžil. S Kainarovým Novoročním rozhovorem a Blues o rumu a opatrnosti. Vybral jsem si dva texty od téhož autora, protože se to nemá dělat.

Ty jsi z Prostějova?

Ale kdež. Rodák jsem z Brna, ale odešel jsem po studiích. Na WP jsem postupně soutěžil za Uherské Hradiště, Rájec-Jestřebí a Moravský Krumlov, kde sídlím dodnes.

A pořádáš tam Utinkův říjen...

Původně jsem chtěl pozvat k sobě domů kamarády recitátory. Pak jsem si řekl, že je škoda, když už tam tak budeme, něco neudělat. No, a když už něco budeme dělat, proč ne před lidmi? Takže jsem se domluvil v Krumlově na zámku. Kupodivu na to chodí lidé. Místní. A jsou ochotni zaplatit vstup. Sponzorkou festivalu je emeritní místostarostová paní Štulíková: peče řízky, koláče a buchty.

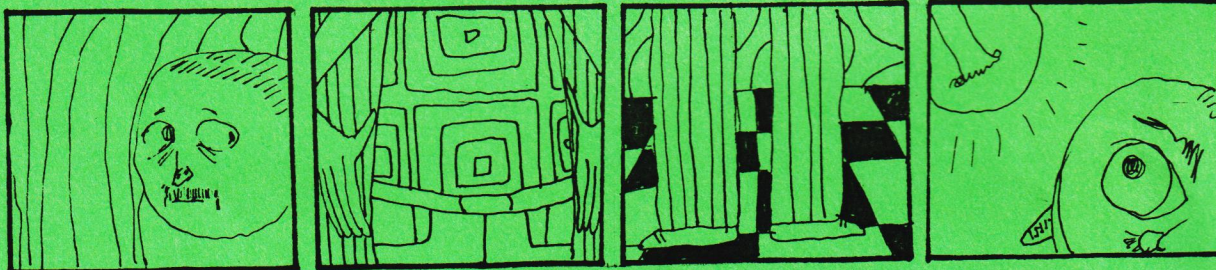
Kolik recitátorů k tobě jezdí?

Tak do patnácti, bydlí se umě, takže víc se jich tam nevejde. V pátek se sejdeme, v sobotu vystupujeme. Mezitím kecáme a chlastáme a v rámci vzdělávání pořádám exkurzi po krumlovských městských lesích. Já jsem totiž správce městských lesů.

Městských lesů?? No dobře. A co říkáš letošním výkonům sólistů?

Už vloni se mnou nic neškublo, ale letošní ročník byl ještě průměrnější. Ale to může být sezónní výkyv, to se stává. A nejsem si jist, jestli zvýšení počtu účinkujících je ku prospěchu věci.

Děkuje se Petra Kosová

Jsmě na chodbě

a díky bohu, že ne na ulici. Daly jsme Frantovi ultimatum: buď my, nebo TI, co jich přibývá geometrickou řadou. Vybral si rychle. Do redakce už se stejně nevejdeme, dneska přišlo dalších deset. Nejdřív nás Franta nutil, abychom je chodily vyzvedávat na nádraží, naštěstí Dušan Utinek to už od předvčerejška zvládá v pauzách mezi výstupy sólových recitátorů. V redakci zatím houstne dým, jakkoli se to zdá nemožné a dvě desítky literátů tam popíjí naše železné rezervy z baru, co jsme nestačily vystěhovat s sebou (školácká chyba).

„Pach moče a slivků jim přimrzá na chřípí.“
I v tom vedru.

Jestli tenhle END bude happy...

Co se krucinálfagothimlhergot děje?

A kdo za tím stojí????????!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

No, alespoň že Seifert věren zůstal...

„.....rozhodli jsme se doprovodit Tichého do jeho oblíbené vinárny U Malířů na Maltézském náměstí. Odtud jsme přešli jen Karlův most a podívali jsme se k Bindrům u Staroměstské radnice. Tam sice měli dobré víno, ale bylo tam příliš lidí. A tak jsme se za hodinku zvedli a šli jsme do Révy, kde jsme našli samotného Halase, který nás radostně přivítal. Když po půlnoci zavřeli, šli jsme blízko do Spálené k Šupům. Tam seděl Olbracht, který zmeškal vlak do Krče. A pak už nevím, na mou věru, nic.“

František Hrubín:
Lešánské jesličky

Všecky krásy světa * Všecky krásy světa

PROGRAM

*9,00 – 11,30 hodin

Rozborové semináře s recitátory sólisty
(salonky Národního domu)

*12,00 hodin

→ **BUĎ SBOHEM, FRANTIŠKU**

(Ne)smysl, Luhačovice

(MD- sál)

*13,30 hodin

→ **SPOLUŽÁČKOVINA aneb**

VOLTE SLOVA

Ústaf, Brno

(MD- sál)

*14,30 hodin

→ **CO VYKŘIKUJÍ VĚCI**

Podio, Semily

(MD- sál)

*17,00 hodin

Dostaveníčko

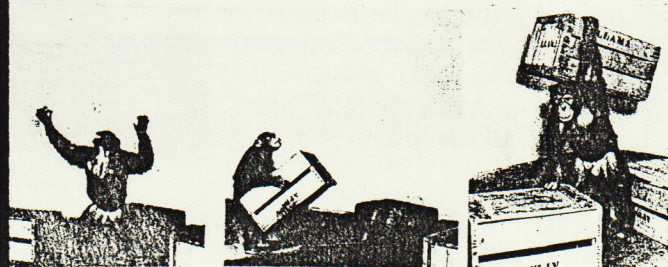
(přednáškový sál ND)

*20,00 hodin

Závěrečný večer

45.Wolkrova Prostějova

DUHA

PROSTĚJOV JÍZDA VAŠEHO ŽIVOTA.

naší tajnou literární láskou j

v našem soukromém

má mě ráda

má mě ráda nebo nemá
levá–pravá–pravá–levá
jak jsem myslel na božku
voškubal jsem stonožku

e stále Mgr. Alois Hostínek

redakčním štvěrečku

Foto na titulní straně:

František Němec a Jaroslav Seifert a:
Jan Skácel (*1922), Marie Majerová (*1882),
Rudolf Těsnohlídek (*1882), Ivan Olbracht (*1882),
Miroslav Švandrlík (*1932), Jan Weiss (*1892),
Valja Stýblová (*1922), Karel Poláček (*1892),
Michal Viewegh (*1962), Jáchym Topol (1962),
Miroslav Hůpky (1952), Stanislav Rudolf (*1932),
Ladislav Smoček (1932), Vladimír Páral (*1932),

Jan Čep (*1902), Zbyněk Havlíček (1922),
Jan Burian (1952), Ivan Wernisch (*1942)
Na fotu jsou ovšem jen někteří.
Ale kdo se to k nám v popředí točí zády ...?

UMRÍ

FÁMĚ SE NABÍJE HUBA

ÚSTAF

Tedy Vaše zásadní otázky a moje zásadní odpovědi. Odpovídám za sebe - neb je nás mnoho - a na Vaše otázky nedokážeme odpovědět houfně....

1. Jaký byl ... Zdeněk Šturma - (ne)hrající kapitán divadelního spolku ÚstaF
byl mladý, krásný, úžasný a naivní
je starší, ošklivější, žasnoucí a naivnější
bude mladší, krásnější, úžasnější a realistický
2. Co se vám vybaví, když se řekne „čtyřka s pětkou“?
devítka, 3+1 sestra 3+2 sestry, vysvědčení, Alibaba a třeba 45 loupežníků ...
3. Které sprosté slovo (urážka) vám připadá nejpoetičtější?
pičinka, trubička, mařenka...
4. Jaké bylo vaše první setkání s texty letošního jubilanta Františka Němce?
zeleně demonstrační, aby tu bylo krásy málo ... Moravská zemská knihovna
5. Jaký máte rejstřík?
trstní: čistý, hlasový: rozmanitý až netušený, pohlavní: pestrý
6. Co určitě nebudete dělat na letošním WP?
pseudointelektuálně tlachat... (pokusím se nenechat se vyprovokovat...)
7. Jaká je vaše tajná literární láska?
Jindra Kamenský - (ne)jen tajná a (ne)jen literární...

Mějte se krásně a na WP se těším(e) na schovávanou Zdeněk Šturma a ÚstaF

anketa zpavodaje 45. WPPo jistém váhání zasíláme odpovědi na Vaše otázky. Ještě otázka moje, kde byla sehnána moje @ adresa?

- 1/ Jaký byl ... loňský WP?
Jistě byl dobrý ...ale, byl by jistě pestřejší s inscenací "Romance pro křídlovku", kdyby nám bylo umožněno přijet si zahrát v rámci WP.
- 2/ Pro nás je to vzpomínka "rum s griotkou" (rum 4,- Kčs + griotka 5,- Kčs)
- 3/ Do pr...e, co je to sprosté slovo ? To je nám neznámá, v našem kraji ani duchové urážek neznají, nevěříte ?
Tak přjdte pobejt !
- 4/ Texty Františka Němce nás nepotkaly a tudíž jsme se nesetkali. Můžeme se však pokusit tomuto setkání pomoci.
- 5/ Zatím máme trstní rejstřík čistý a ten divadelní - ochotnický je velmi pestrý. Snažíme se odvážně diváky překvapit. Rádi děláme divadlo autorské podle literárních předloh.
- 6/ Prát se a strkat v restauračních zařízeních, hospodách a knajpách. Taký ne na prostějovském náměstí, jinde asi trošičku ano.
- 7/ Poslední dobou je to pan Kraus, protože byl tak hodný a nechal nás, abychom dělali a hráli jeho povídky.

Odpovídal režisér souboru Zdeněk Lindner.

MASLOH ALE DOKAŽTE JÍ TO

ZLA(-Ý) MILA(-Ý)

- To bylo krásný... jak to bylo všechno o mužské ješitnosti...
- To vůbec není krásný, jak ženský opouštěj chlapy hned po tom, co se do nich ti nešťastníci zamilujou...
- Jak jako opouštěj, vždyť celou dobu dávala najevo, že jo ... a von nic....
- Jenže to byla jinačí, to byla ta, o kterou ještě nestál, opouštěla ho ta, co ho právě přemluvila, aby ji miloval...
- To je úplně jedno, která to byla, mužský jsou všichni stejný...
- Tohle může říct jenom ženská. Přece, když chlap někoho miluje, tak je to na celý život, i kdyby to mělo trvat jenom týden. Takže on nemohl milovat tu, co ho chtěla získat, když ho zrovna opouštěla ta, kterou miloval...
- S Jeronýmem na krku? Ho chtěla, nebo opouštěla?
- O tom to právě je. Ženská tě dobývá, ty jí dávaš najevo, že tě nezajímá a ve chvíli, kdy jí podleheš, ona už má naraženýho Jeronýma, protože dávno tím svým šestým smyslem pochopila, že se do ní zamilovávaš...
- Já vedu? To jsem nevěděla. Kdo vyhrál?
- Tys buď neviděla Valmonta, nebo jsi fandila té strašné vévodkyni. Vždycky vyhraje ženská, protože dokáže být neustále o krok před chlapem, to tak vymyslela ta kráva příroda...
- Ta ješitnost..... Proto je to tak krásný....
- No tak vidíš. Ještě ke všemu chceš mít poslední slovo, že?
- Ano.

(Neověřený rozhovor vedli TA i TA a Stanley Čáryfuk alias
Květoň Záhajský alias Milivoj Štětináč)

BUBÁCI NA ŠIBENICI

Trochu mi to připomínalo koncert Marilyn Mansona- pobíhající bubáci pouštějící na mě hrůzu, tma, světlo, působivá jednoduchost hudby, mrazivá... Akorát ta volejbalová síť Mansonovi chybí. Asi se mi reakce na tohle představení bude psát špatně, protože moje pocity jsou dost protikladné (stejně, jako když dáte vedle sebe jméno masového vraha a zbožňované krásky). Každopádně se Docela malému divadlu povedlo hodit publikum do hororové atmosféry. Byla v tom spousta skvělých nápadů vyřešení scény, ale naopak několik symbolů bylo pro mě nesrozumitelných. Je možná jenom škoda, že děj neplynul, ale přicházel v nárazech a mohl vlastně skončit kdykoliv. Přišlo mi, že věc nespěje k žádnému konci. Navíc tím, že se skoro nepromlouvalo k divákovi jinak, než sborovým zpěvem, docházelo často ke špatné srozumitelnosti. Nu, nevím. V tom představení byla spousta věcí mně blízkých- hudba (chytila jsem Sabaty a oceňuji Apocalypticu ještě před začátkem představení, získali jste si mě), temná atmosféra- vnímala jsem je jako velké klady. Jen přemýšlím, jestli se bubáci neschovávali za hudbu příliš často, zpracování tak skvělých textů by si možná zasloužilo něco jiného...

Dáša Hübschová

NET

JESLIČKY • ZLÁMILÁ

„... uprostřed noci... je to zábavné/ až na ten pocit... je sanitární den... ale nevesele...
Slyšíš?!... nezačíněj si... neotvírej tu klec... to poslední, co mi ještě patří...

A zase je ráno... mé peří... krystaly vysrážené/ mé soli... jako bych tam už/ anebo ještě/ co
víc: /jako bych nikdy nebyl// co hůř ... karty se drží/ rubem dovnitř/ nebo lícem ven?

... v prohlubních brouzdá/ otvírač ran... kéž by mi břitva sjela... bože, kéž bych... kéž bych
měl/ neprůstřelné oči... Slyšíš!/ Nade mnou/ nelámej hůl/ nade mnou/ nedělej kříž

... dnes dám si nohu za ucho/ a zapomenu/ co / kde/ a proč... „

V textech trýznivě sebeironického, laskavého (viz. laskati), tesklivě hravého skeptika
s nadhledem PAVLA ŠRUTA

a

v mladistvě nervní inscenaci divadla Jesličky

stříhal M. Maršálek

-Bála jsem se, že z toho nic nebude, ale
nakonec mě to dostalo

-Přišlo mi to dost monotónní, až na ten
závěr, no...

-Jó,
dobrý!

-No, mně ten začátek přišel hrozně
zdlouhavej, ale líbilo se mi, že se to
nakonec rozjelo, to mě překvapilo, to bylo
skvělý!

-Bylo to strašně zvláštní a hrozně pěkný
zároveň

DOCELA MALÉ DIVADLO • ŠIBENIČNÍ PÍSNĚ

Svitavské Docela malé divadlo sáhlo ke klasice! A dokonce generační! Od 60.let se Christian Morgenstern těší přízni interpretů nejrůznějších kalibrů. Zde si po svém rozeznělo morgensternovské rejstříky studentské divadlo poezie a nevedlo si zle. Práce se světlem, vesměs čitelné jevištní znaky a zejména přirozený temporytmus- to vše byly devízy poměrně vysokého kurzu. Naproti tomu výslovnost a určitá nepropracovanost při použití některých rekvizit- to jsou vady na kráse, které ovšem mohou brzy zmizet. Ne že by byl Morgenstern heslem dne. Ale svým způsobem je v této poezii zakódována abeceda jevištní práce se slovem. Svitavským se podařila...

Miroslav Kovářik

-Já nevím, mně se to moc nelíbilo

-Bylo to takové živé, chvílema jsem si nohou klepal, bylo to jiné oproti ostatním souborům!

-Já jsem mimo mísu asi, vůbec jsem to nepobrala...

-Bylo to celkem dobrý!

UČLADOKU ZA OPONOU

67 textů, 21 kluků, 44 holek – takový byl stručně řečeno čtvrtěk za oponou Městského divadla v Prostějově. Tentokrát to bylo vážnější – smáli jsme se jen u čtvrtiny textů. A zpívalo se jen dvakrát. A ještě málo.

Dušan Utínek (dnes už správně – s kratkým měkkým – za včerejškem se omlouvám) zahájil přesně úderem deváté, zjistil, že nikdo – až na něj – nečetl bružurku Marka Pivovara, a slíbil, že tentokrát budou přestávky delší. (Byly. Ale až odpoledne.) A potom už mohlo druhé kolo vypuknout.

Asi hodinu se nedělo nic neobvyklého. A potom přišla celá v černém Lucie Vinšová a začala rozbalovat svůj dárek skrytý za závěsy, svůj dárek k narozeninám (Sylvia Plathová). Rozbalovala pomalu. Napínala. Nemohl jsem se dočkat. A při vši té netrpělivosti jsem se dozvěděl hodně o jejím vztahu, o jejím životě. Umírněná gesta a v nich tolik bolesti a tolik touhy po smrti i po životě... Děkuju!

Mám rád texty Svatavy Antošové. Tím kritičtější jsem byl naladěný ještě dřív, než začala Jana Machalíková recitovat její Eso. Ale postupně si mě získávala. A na to, kterak pronesla podruhé větu „Je chladno.“, hned tak nezapomenu.

Ani tentokrát nebylo lze přehlédnout Zdeňka Vrágu. Společně s ním jsme si zavzpomínali na zlaté časy poezie – na časy, které se pomalu, nenápadně vracejí (trochu černý humor...), na časy Jiřiny Švorcové... Zdeňek využil (zneužil?) báseň národního umělce Miroslava Floriany „Když“. Parodie plytkého textu pobavila. Použitá gesta byla hodně teatrální, ale účinná (ostentativní odhození knihy, chléb se solí, překračování rigolů). Kéž bychom se téhle Florianově naivitě už vždycky jen smáli!

Lukáše Langmajera jsme viděli ve středu dopoledne cválat na Shakespearově koni, večer rodil spolu s Apollinaiem jedno dítě za druhým... a ve čtvrtěk nás vzal s sebou až na dno lidské bolesti. Díky jeho interpretaci textu Filipa Topola „Sprostý pití“ jsme viděli lidskou bezmoc a touhu přestat. A hrůzu ze zjištění, že to nepůjde.

Ondřej Jiráček nás provedl jednou docela obyčejnou vesnickou dešťovou přeháňkou. A přece mám pocit, že jsme na té vesnici strávili celý lidský život. Vsadím se, že by se při téhle interpretaci Karel Hynek docela dobře bavil. Jeho báseň je mimochodem náramně poučná. Kdo jste ji slyšel, jistě se už napříště půjdete na pouť houpat leda před večerí, abyste se nepoblili...

Robert Mikluš nastoupil tentokrát ve svítivě oranžovém tričku a představil jeden ženský osud. Jednu oběť pokrytectví. (Vladimír Holan – Óda na radost) Všichni čekali legraci, ale tentokrát se nekonala. Škoda jen, že Robert trochu ztratil tempo. A že začal být monotónní.

Julie Goetzová přišla tentokrát bez houslí a předvedla, jak je těžké vykládat báseň (jubilant Ivan Wernisch – Báseň v šeru). Výpadek textu vyřešila tak bravurně, až jsem ji trochu podezřívá z toho, že všechno předem naplánovala. Obdivuhodná duchapřítomnost! Nebo chladnokrevnost?

Po poledni na čas diváků výrazně ubylo. Únava? Hlad? Horko? Možná všechno dohromady. Jejich chyba. Přítomné pobavila mluvním cvičením pana Kaplana (který má třídu – věřte nevěřte – stále rád) Anežka Kubátová. Barbora Chybová názorně ilustrovala, kterak je někdy obtížné rezervovat si pokoj v Barceloně nebo v Madridu. A možná i jinde (Ephraim Kishon – Rezervace pokoje). Svatava Milková překvapila svou sukní. Tato se stala nedílnou součástí výpovědi. Jen působila víc španělsky než rusky (Marina Cvetajevová – Psyché). A Jan Urban přesvědčivě doručil jeden zlověstný dopis (William Saroyan – Poslíček). Doručil ho dojemně, a přece bez patosu.

Čtvrteční maratón trval sedm hodin. A kdo si jej nenechal ujít, mohl mít – řečeno slovy Jana Skácela – radost celý den. A to je dlouhá doba.

Když se tak ohlížím za oběma soutěžními koly a přemýšlím, komu bych udělil titul laureáta, jsem moc rád, že v žádné porotě nesedím. A už teď je mi jasné, že s výsledky nebudu spokojený. Jako vždycky. Tak to má být.

Jan Anderle

O JEDNÉ ROMANCI, KTERÁ SE VZNÁŠELA...

...sáhli po ní Marek Pivovar a Radovan Lipus a v roce 1998 v Národním divadle Moravsko- slezském měla premiéru.

-ti, kdo přišli dnes odpoledne do Národního domu na seminář Marka Pivovara, měli možnost vidět videoprojekci inscenace Romance pro křídlovku. Pak se povídalo...

-o tom, jak udělat poezii na jevišti bez patosu

-o tom, jak může tvůrce inspirovat cesta vlakem

-o (ne)ovlivnění filmovou verzí

-o tom, jak vznikl scénář

-o tom, jak se stalo, že Hrubín Romanci pro křídlovku napsal

...a o tom, že Terina je mladá..... co měli ti dva v hlavě..... (?)

no, přijďte se podívat do Ostravy. Vlakem.

(zleva) PET láhev, M.Maršálek, M. Pivovar. Fotomontáž.

R.V.

FOTBAL

Když už jsme u těch nostalgických vzpomínek, pojďme si je spojit s událostmi vzrušujícími nás všechny, tedy s fotbalem. Přesně před čtyřiceti lety, tedy roku 1962 (a ne že nám to zase nebudete věřit), byl zpravodaj WP poznamenán krásným bonusem. Nenecháme se zahanbit předčtyřicetiletou redakcí. Takže jsme se shodly na sympatiích k nejdivadelnějšímu týmu. Proto dovolu, abychom mu prostřednictvím tohoto čísla popřály mnoho zdu (ahoj mamí!).

*Pozdrav
našim fotbalovým
reprezentantům*

Wolkrův Prostějov — STM 1962

*do Chile
ko vítězství
nad Jugoslavií*

Dejte na znalce,
držíme Vám palce!
Za vítězství nová,
účastníci Prostějova!

*Od proskan
NAŠIM reprezentantům*

Wolkrův Prostějov - 2002

*do Koreje a Japonska
před...*

DEJTE NA ZNALCE

JEN SE NE GALCE!

ČERNOŠI JSOU RAJCOVNÍ,

VÍ KOLEKTIV PRACOVNÍ!!!!

MEOVET

WP 1973 (Milan Blahynka : Vzkázání)

„Poezie nás táhne výš. Samozřejmě ne k nebesům, ale nad hloupost, omezenost, malichernost. A také nám umožňuje pronikat hloub pod povrch, ke kořenům. Básníci nás zajímají právě tím, čím nás „přesahují“. Že vidí víc, ostřeji, barevněji. A někdy i za roh. Že nás ponoukají. Že nás vyrušují z lhostejnosti...“

WP 1960 (Sergej Machonin o WP)

„Všichni, kdo sedíme v porotách, WP prožíváme znovu silný umělecký a lidský zážitek, jaký je možný jen v socialismu. Od školních soutěží přes okresní a krajská kola až po tuto vrcholnou soutěž se tu vlastně naplňuje reálně kdysi utopická představa umělců minulosti. Není jediného talentu, který by nebyl zachycen, objeven a s radostí veden výš. Je vědomě rozvíjen jako hodnota, kterou socialistická společnost potřebuje stejně naléhavě, jako potřebuje nové domy, nové stroje, novou organizaci práce, nové zdroje energie, nové zákony ve fyzice, chemii a astronautice.“

WP 1960

„...radostné okamžiky strávené s chlapci a děvčaty patronátních závodů- to všechno bude jistě patřit k takovým chvílím v životě mladého člověka, na které se dlouho a s radostí vzpomíná.“

WP 1974 (Miroslav Kovářík)

„...věřím těm, kteří své texty žijí, prožívají, sžívají se s nimi, potřebují je k životu.“

WP 1986 (Rudolf Kvíz: Interpretace? Reprodukce?)

„Někdy jsme smutnými svědky, že právě ve jménu osobitosti, novosti pohledu, autor je jen surovinou, z níž recitátor hněte své JÁ, je zrcadlem Narcisovým, pouhou záminkou...“

WP 1987 (redakce)

„Jsou problémy, které se řešily, jsou řešeny, popřípadě jejich řešení bude brzy aktuální. Proces jejich řešení může být nudný, nezajímavý, z nutnosti.“

Setkaly jsme se se spoustou pochybovačníků, kteří nevěří, že perly, které Vám v Mrtvolkách předkládáme, jsou opravdu vytažené z hlubokých análů prostějovských. Nevěříte-li, přijďte za námi do redakce, dáme Vám k nahlédnutí přímo naše zdroje, tedy zpravodaje WP.... Si zas nemyslete, že si to vymejšíme všechno! Asi nemáme nic jiného na práci, nééééé??!

A abyste měli také pojem o tom, jak vypadala grafická úprava před třiceti lety, otiskujeme obzvláště vyvedený kousek. Pracovně jsme ho nazvaly „Tři sestry“.

XVII *Zpravodaj*
1974 WOLKROVA PROSTĚJOVA
3. číslo 27. června 1974

RESET

Zápis

Přítomni: Marek Pivovar, Mírek Kovářík, Miloš Maršálek, Lenka Chytilová, ZLÁ MILÁ, ŠIBENIČNÍCI, kati, obhájci ... a ti druzí

Omluveni: Marie Majerová, Rudolf Těsnohlídek, Nezval, Seifert.... a ti druzí

ZLÁMILÁ

- Čekal jsem skepsi a najednou vidím mladého muže, který se do toho dere.(...) Když se srovnám s vlastním problémem, tak se mi to představení líbilo. (M.M.)
- Divadlo od slova dívat se taďy jakoby nebylo, ale bylo nahrazeno neuvěřitelným vnitřním napětím.(M.P.)
- Vy umíte – hrát s úsměvem, který nechce být úsměvem, ale poušťmáním. To je umění. (M.K.)

- Já bohužel mám názor dost jiný. Ta stereotypnost intonace je pro mě nepřekročitelná. (Aleš Vrzák)
- Já jsem ty valéry našel, vy možná ne. (M.P.)
- Všechny tupý hlásky vůbec nemá ten člověk. (Aleš V.)
- Proto dělá divadlo a ne sólovou recitaci. (M.P.)

- Je to minimalismus. A práce s pauzou. Jsou tam sekvence ticha, který se stanou východiskem pro další situaci. (M.K.)

ŠIBENIČNÍCI

- Bylo to představení, do kterého jsem si mohl klepat nohou. To bylo příjemné. (divák)
- Když si pořídíte kapelu, která má ještě *elektronickou* kytaru, musíte si dávat pozor, abyste byli slyšet. (Jana Š.)
- Košílela je realistická. Není úměrna obecnosti té sítě.(M.M.)
- Všechno, co ukážete, má mít nějaký význam. (M.P.)
- Já jsem asi byl na jiném představení, než vy všichni.Nevím, kde jsem, kam jdu, proč je tam síť, kde se tam vzaly kravaty.Říkal jsem si:“Proč zpívají, když jim stejně nerozumím?“ (M.M.)
- Jsme na začátku století. Je tu nová generace a ta si to musí udělat po svém.(M.K.)
- Ne všemu je od začátku rozumět.(M.K.)
- Oni tam zpívají „Nauč se nás pochopiti.“ Tomu jsem rozuměl, ale stejně jsem to nepochopil.(M.M.)

Super cena Poezie 1 000ml 40,50 29,-	Super cena Poezie 1 000ml 40,50 29,-	Super cena Poezie 1 000ml 40,50 29,-
---	---	---

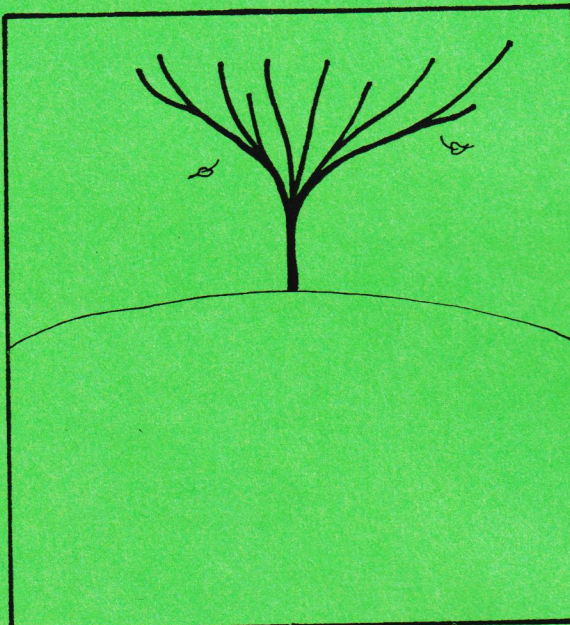
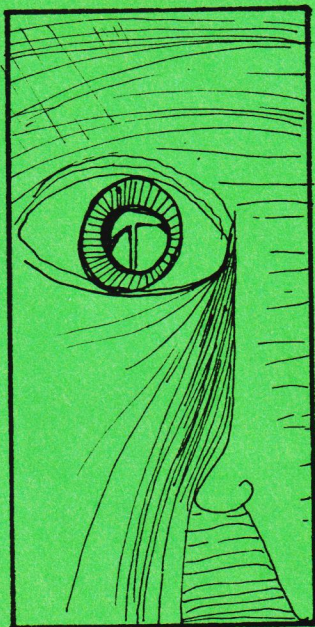
SAMOORSLUHA DOLANY • FOTO: MAREK BOHUS

JEDENACT

S · K · Ř · Í · T · K · O · V · E · N · A · W · P

Účastníci letošního Wolkrova Prostějova (včetně porotců) jsou odměňováni keramickými trpajzlíky z dílny Radky Kubánkové, která se přiznala, že ztvárňování malých skřetů je jí blízké a ráda se mu věnuje: „*Trpaslíci jsou mé oblíbené téma.*“

Pani Kubánková se často nechává inspirovat svou láskou ke starověkým civilizacím a často z nich čerpá různé zdobné motivy. Pokud se chcete s její tvorbou seznámit blíže, nebo si pořídit něco do své keramické sbírky, zajděte do galerie Modrý anděl pod náměstím TGM tady v Prostějově, nebo si počkejte na sobotní Poetický jarmark, kde si také budete moci koupit nějaké její dílko.

3 DĀMY V BARU

Dámy se opravdu odmítají hnout od fenomenálního Ječmínka, ale dědeček se rozhodl změnit společnost a namířil si to do Baru 12 opic v Partyzánské ulici. Nachází se v prostoru nad divadlem: překročíte rušnou ulici sousedící s parčíkem a budete hledat další ulici ob řádek s ní souběžnou. Pokud předchozí vysvětlení pochopíte, udělte si Stříbrného Chápana a ubírejte se ku baru. A tam si popíjejte a pozdravujte dědečka. Dnes tam mají od 15 do 24 hodin, to je pěkný případ. Točí se tam Zlatý bažant 12° za 17 Kč půllitr a 11 Kč třetinka, dále holandský Amstel, rovněž za 17/11. Specialitou je údajně neslýchaně zdravé moldavské víno Kagor a také parta studených pochoutek jako jsou nakládaný hermelín, zavináč, plněné kapie, matjesy a další vychytávky.

Mimochodem: majitelé baru jsou totožní s majiteli galerie Modrý anděl. Ta se nachází (pozor, vysvětlení II) v pasáži, která vede z náměstí a najdete ji u domu U měsíčka. Jdete-li od Prioru, držte se vlevo (o Zlatého Chápana). Galerie je hlavně pro hrnkové, ale i náušnicové a svíčkové baby.

Petra

Dr. VANA
CT

Redakce dnes: Pictus delicti: Bob Pacholík. Předseda soudu: Dana Pavlíková. Státní návladní: Dáša Hübschová. Obhájce: Renata Vordová. Soudce z lidu: Petra Kosová. Grafický záznam procesu: Štěpánka Bláhovcová. Soukromé očko: Jan Anderle.